

Онази неделна утрин се сџу дих по-рано от обикновено, защото освен познатата ми за неделна сутрин работа, както и това – да поля градината в нашия дом в Претория, имах да свърша и нещо належашо в службата. Щеше да ми отнеме около три часа. Току-що се бях разположил удобно и се бях увлякъл в работата си, когато телефонът иззвъня. Беше репортерката на *Бизнес дей*.

- Поздравления! – каза тя.

- За какво говорите?
- Само не ми казвайте, че не знаете!

- За кое? – попитах.
- Ама вие се шегувате!

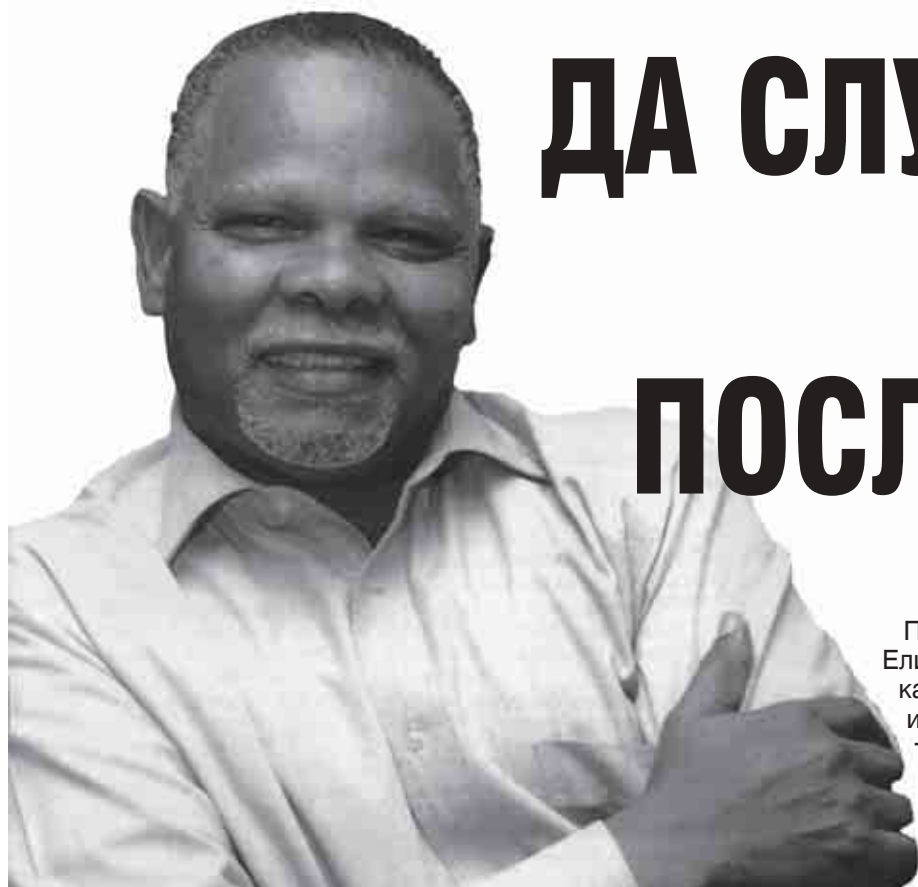
Не мога да допусна, че президентът ще обяви такава събитие, без да се консултира с вас!

И тогава тя обясни, че президентът (бившият на ЮАР Мандела) е произнесъл реч предишния ден пред университета, където съм бил студент и професор в продължение на повече от 15 години, обявявайки, че "взема една личност от същата тази почва, за да бъде неговият човек в Главната квартира на Европейския съюз в Брюксел".

Това е нашият любим Мандиба (така в ЮАР наричат галено Нелсън Мандела), който не може да бъде смутен от следването на протокола и който единствен може да си позволи да обявява важни събития само когато той пожелае. (Не е нужно да споменавам, че необходимо то разискване и обсъждане все пак се състоя с течение на времето.)

Но можете ли да си представите какво ставаше с мен през тези три часа работа в службата?!

Да, всички сме хора. Втурнах се вкъщи да споделя новината със семейството си. През цялото време отправях благодарствена молитва.

Елти Линкс размишлява върху своята християнска мисия

Провидението

Вярвам, че това не беше просто късмет. Не, дълго преди да е положил основите на земята, Бог е имал именно мен предвид. Той е имал план за мен. И като гледам как акуратно е сътворил цялата природа – вселената с точните ѝ специфики, за да направи живота възможен – няма съмнение, че планът за моя живот и спасение е бил записан в небесната памет.

Следващите ни месеци бяха доста усилни – четвъртото ни местене за последните 16 години. Получих акредитивните писма, написани от моя президент до краля на Белгия, и бях свидетел на една от най-красивите и традиционни церемонии при връчването им на белгийския монарх.

(Прочитането на писмото ме накара да осъ-

зная страшната отговорност, която лежи върху нас като последователи на Христос – щом това са думи, с които един земен държавен глава описва светските задължения на своя пратеник, колко потържествени са отговорностите, които лежат на раменете ни като посланици на Христос!)

Може ли Бог да ни се довери?

Искате ли да знаете какво казва президентът за мен и за своя собствен избор на кандидат за посланик?

Мандела казал на краля на Белгия, че той не трябва да се съмнява в моите способности и че заслужавам пълното му доверие. Съмнява ли се Бог в моята способност и има ли ми доверие? Може ли да ми повери свещените задължения, както президентът направи? Когато

ДА СЛУЖИШ КАТО ПОСЛАНИК

През последните 38 години Елия (Елти) Линкс е работил като преподавател, дипломат и бизнесмен. Понастоящем той е президент на *Santam Ltd*, най-голямата застрахователна компания за имущество и нещастни случаи в Южна Африка, поел е отговорности и в няколко други образователни и граждански организации.

прочетох тази част, започнах да разбирам, че бях воден, за да стигна дотук. А в същото време трябваше да оставя работата, която имах.

Но президентът не спираше дотук. Той молеше краля на Белгия да приеме всичко, което казвам, като казано от негово име или от името на моята страна. Беше твърде много за мен – когато говоря, да говоря всъщност президентът Мандела или ЮАР. По-добре беше да слушам какво точно казва той или народът. Но това не се ограничава само с думите ми, а покрива цялото ми поведение изобщо.

Не по собствену заслугу

Тук трябва да уточня, че ако ти се иска да станеш посланик, не попълваш автобиография. Президентът намира човека, който ще е най-подходящ

за дадения пост. При Бога назначаването не става по заслуги. Няма значение квалификацията или опитът, но заслугите Му са тези, които те правят посланик за Него.

Да станеш местен

Дипломатите служат за определен период от време, обикновено 4 години. Съществува склонност те да станат твърде близки с обкръжението си и да изгубят допир с това, което става в родната им страна. Но по-важното е, че стават говорители на приелата ги държава, а не на изпратилата ги. Съществува хубав термин за това явление, тенденцията да "станеш местен". След достатъчно дълго време цялата култура и живот на държавата домакин се възприемат от семейството на дипломата. Те вече не копнеят за дома.

Звучи ли ви познато?

Станали ли сме "местни", ако погледнем духовното си призоваване? Още ли копнеем за дома? Или назначението ни е толкова вълнуващо, че домът не е в умовете и мечтите ни?

Гласуване на гверие

След две години като посланик в Европейския Съюз президентът сметна за подходящо да разшири портфолиото ми, включи двустранен договор с Белгия и добави Люксембург към отговорностите ми. Уверих се, че колкото повече имаш, толкова повече получаваш. Бях отговорен за още 77 държави със специални договори с ЕС от Африка, Карибите и Тихия океан. Молих се Бог да ме направлява и Той ми даде правилно поведение, за да изиграя значителна роля в този важен форум.

Елън Уайт пише: "Способностите ни са ни надежни, за да бъдат използвани в Божието дело; и ако ние откликнем на тази цел на своето съществуване, ще ни бъде поверена още по-важна работа; ще бъдем съработници със Създателя на Вселената, посланици за Христос. Ще бъдем издигнати над egoизма и моралната поквара; и мисълта, че живеем за голяма и благородна кауза, изпълнявайки целта на съществуването си, ще ни направи настойчиви, бодри и силни при всички обезкуражения и трудности." (*Health Reformer*, Apr. 1, 1878, par. 13)

Бог ми показа, че е всичко за мен – мой водач, Който ми осигурява възможности и съобразно с тях способности, за да използвам оптимално възможностите. Нищо, което съм бил благословен да получа като позиции, не е дошло без изобилна благодат и подкрепа. Не бих тръгнал по никой път без Него.

Надявам се, че и вие ще се наслаждавате на удоволствието да имате такъв Приятел в живота си.

Вече не гледатките и екстрасенсите предсказват края на света, а признати журналисти и учени

НАШЕТО БЪДЕЩЕ ОТ МИНАЛОТО

"На човечеството му остават 100 години, каза водещ новозеландски учен" – предупреждаваше заглавието на корицата на *Dominion Post* (17 ноември, 2004 г.). "Един от водещите новозеландски изследователи използва церемонията по връчване на престижна награда, за да предупреди човечеството, че е на път да изчезне до края на века. Професор Питър Барет беше награден с медала *Marsden* за 40-годишния си принос в изследванията на Антарктика, напоследък насочили се към промените в климата. Директорът

на уелингтонския Антарктически изследователски център към *Victoria University* използва своята приветствена реч, за да предупреди, че промените в климата имат голямо въздействие върху планетата. "След 40 години съм част от голяма научна общност – каза той, – която е алармирана за откритието ни, че... сме изправени пред изчезване не след милиони години или дори хилядолетие, но до края на този век."

Уважаваното списание *Нешънъл Джогеографик* посвети почти половин брой (този от

септември 2004 г.) на дискусията относно глобалното затопляне. "Неща, които нормално се случват в геоложко време, сега стават в продължение на един човешки живот" – обявява то без заобикалки. Разбирайки, че това може да се оспори и в резултат да бъдат загубени абонати на списанието, редакторът казва: "Защо публикувам статии, които толкова биха разгневили читателите, че да прекратят абонамента си?" Защото предметът е "твърде важен, за да го пренебрегваме" – продължава той.

Обречени ли сме? Според наблюденията и изследванията на учените шансовете за оценяване са малки в дългосрочен

план. Но много учени пропускат Божествения фактор в своите уравнения.

Може ли Бог, Който изпрати Сина Си да умре за нас, да позволи да бъдем разрушени, без да имаме надежда? В Евангелието от Йоан 3:16 се казва: "Защото Бог толкова възлюби света..." В Библията пише, че животът на земята, такъв, какъвто го познаваме, ще има край. Но Бог има план за нас, четем в два изключително важни пасажа – един в Стария Завет и един в Новия. Две паралелни пророчества рисуват световната история. Първото е в Книгата на пророк Даниил 2: 31-33: "Ти, царю, си видял, и ето голям образ. Тоя образ, който е бил велик и чийто блясък е бил превъзходен, е стоял пред тебе; и изгледът му е бил страшен. Главата на тоя образ е била от чисто злато, гърдите му и мишците му от сребро, коремът му от желязо, нозете му отчасти от желязо, а отчасти от кал."

"Краят" идва, когато масивен камък (но не метеорит) удри и разрушава този образ. Той е символ на последователността на световните империи от времето на Даниил до днес. Забележете, че скалата не удря точно земята. Тя удря образа. Носи край не на човешкия живот, а на човешките системи на управление, и ни въвежда в нов свят, вечното царство на Бога на земята (стих 35). Това е изпълнение на молитвата на Христос: "Да дойде Твоето царство. Да бъде Твоята воля на земята, както е на небето" (Матей 6:10).

Вторият пасаж е в същата книга, 7:1-17, където последователността на световните империи е символизирана с поредица от явяващи се диви животни. Както царствата, които представляват, те се появяват и изчезват едно след друго, до последното. "Подир това, като погледнах в нощните видения, ето четвъртият звяр; страшен и ужасен и твърде як;

той имаше големи железни зъби, с които пояждаше останалото с нозете си; той се различаваше от всичките зверове, които бяха преди него; и имаше десет рога... Гледах в нощните видения, и ето, един като човешки син идеше с небесните облаци и стигна до Стария по дни; и доведоха го пред Него. И Нему се даде владичество, слава и царство, за да Му слугуват всичките племена, народи и езици. Неговото владичество е вечно владичество, което няма да премине, и царството Му е царство, което няма да се разруши." (Даниил 7:7, 13,14)

Ето как ще свърши светът: в слава! Той ще бъде населен завинаги от хора. Очевидно краят му се състои в края на злото – на греха, – не в разрушаването на планетата или обезлюдяването ѝ, но в нейното възстановяване!

Джоф Гарни, *Signs of the Times*